

Gelet op: - de inleidende dagvaarding van 22.11.2005 betekend door
gerechtsdeurwaarder van t;

- de mondelinge besluiten van eiser en de geschreven besluiten van verweerder en zijn stukken;

1. Vordering

Eiser verzet zich tegen het uitvoerend beslag op roerende goederen van 19.10.2005, voorhoudende dat hij een verzoek heeft ingediend tot opheffing, opschorting of vermindering van de dwangsom en dat deze uitspraak dient afgewacht te worden.

2. Voorwerp van het geschil

Eiser werd bij vonnis van 17.06.2002 van de burgerlijke rechtbank van eerste aanleg te Hasselt veroordeeld om een perceel in zijn oorspronkelijke staat te herstellen binnen een termijn van één jaar onder verbeurte van een dwangsom van € 100,00 per dag vertraging van de uitvoering.

Dit vonnis werd integraal bevestigd bij arrest van 02.09.2003 van het Hof van Beroep te Antwerpen. De voorziening in Cassatie werd verworpen.

Dit vonnis en arrest werden betekend met bevel op 14.04.2004, het bevel tot betalen volgde op 24.02.2005 en op 17.08.2005 en het uitvoerend beslag op roerende goederen op 19.10.2005.

Eiser is het hiermee niet eens en tekende verzet aan.

3. Beoordeling van het geschil

Eiser stelt dat de uitvoeringsprocedure dient uitgesteld te worden totdat er uitspraak zal gedaan zijn in de procedure op grond van artikel 1385 quinquies Ger.W. waarbij opheffing, opschorting of vermindering van de dwangsom gevorderd wordt. Deze procedure werd ingeleid op 20.09.2005.

De uitvoering is rechtmatig en gerechtigd nu zij gebaseerd is op definitieve gerechtelijke uitspraken en eiser reeds voldoende tijd heeft gehad zich te conformeren naar de verplichtingen van de veroordelende uitspraak.

Deze aangehaalde rechtspleging heeft echter geen schorsende werking en verhindert geenszins dat ondertussen dwangsommen kunnen verbeuren.

Stellen dat verweerder nalatig is geweest in algemene zin, verwijzend naar het verleden is hier irrelevant. Zo eiser een juridisch argument heeft ten overstaan van verweerder, dient hij deze aan te halen en uiteen te zetten, doch bij wijze van veralgemening iets poneren houdt geen steek.

Verweerder heeft een tegeneis ingesteld van € 1.250,00 wegens tergend en roekeloos verzet. Een vordering is maar tergend en roekeloos, indien ze is ingeleid met een schuldige lichtzinnigheid, ten gevolge van een beoordelingsfout met betrekking tot de kansen op succes, die zo vanzelfsprekend is, dat ze door ieder normaal voorzichtig en bedachtzaam persoon niet zou zijn begaan.. Dit is hier duidelijk het geval nu eiser geen enkel juridisch argument heeft en hij blijkbaar zelf nalatig is geweest het veroordelend vonnis tijdig uit te voeren.

Nu deze schade niet mathematisch kan becijferd worden, dient deze in billijkheid begroot te worden op € 1.250,00.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de Wet van 15.06.1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Om deze redenen

Wij, _____, beslagrechter, bijgestaan door _____, griffier,

Rechtsprekende op tegenspraak;

Verklaren de vordering ontvankelijk, doch ongegrond, en de tegeneis gegrond;

Veroordelen eiser een schadevergoeding te betalen aan verweerder van € 1.250,00;

Verwijzen eiser tot de kosten, deze begroot in hoofde van verweerder op 118,99 euro rechtsplegingsvergoeding, en voor zoveel als nodig voor wat eiser zelf betreft op 256,23 euro dagvaardingskosten en 118,99 euro rechtsplegingsvergoeding;

Aldus gedaan en gegeven in openbare zitting van de heer beslagrechter te Hasselt op 21/02/2006;